

ชื่อหนังสือ: สุดแต่ใจจะไขว่คว้า

ผู้แต่ง: โบตัน

สำนักพิมพ์: สุวีริยาสาส์น

จำนวนหน้า: 304 หน้า

ราคา: 62 บาท

พลกับส่งมีอาชีพทำไร่ ด้วยความขยันก็ทำให้ชีวิตพอมีพอกินอย่างไม่เดือดร้อน ทั้งสองมีลูก 5 คน คนโตชื่อ **พงษ์พรรณ** เป็นเด็กเรียนเก่ง พลจึงชอบมากเพราะว่าเป็นความหวังของเขาที่จะได้รับราชการ ซึ่งเป็นสิ่งที่เขาอยากเป็นแต่ไม่มีความสามารถพอ จึงทุ่มเททุกสิ่งให้กับลูกคนนี้ คนที่สองชื่อ **พุดจิบ** เป็นคนเรียนดีเช่นกันและอยากเรียนต่อพยาบาล แต่พลไม่ส่งเสริมเพราะว่าเห็นว่าเป็นผู้หญิงไม่จำเป็นต้องเรียนสูงนัก ทำให้พุดจิบไปเรียนตัดเย็บเสื้อผ้ากับ **น้ำวรรณ** น้องสาวของส่งแทน ลูกคนที่สามชื่อ **พัฒนา** เป็นเด็กหัวไม่ดี แต่เก่งทางด้านช่าง จึงไม่ยอมเรียนต่อม.ปลาย แต่อยากทำงานที่อู่ซ่อมรถโดยเรียนงานกับเจ้าของอู่ไปเลย ซึ่งทำให้พ่อไม่พอใจอย่างมากที่พัฒนาไม่สนใจการเรียน แต่แม่สนับสนุน ลูกคนที่สี่ชื่อ **พัฒนมย์** เป็นเด็กรักเรียนและอยากเรียนพยาบาลเหมือนพุดจิบ แม่พ่อก็จะไม่สนับสนุน แต่พุดและพัฒก็จะส่งพัฒนเรียนเองได้ ส่วนลูกคนสุดท้ายชื่อ **พรพุด** ซึ่งมีพรสวรรค์ทางด้านศิลปะ อยากเรียนช่างศิลป์ ซึ่งพ่อก็ไม่สนับสนุนตามเคย ครั้งหนึ่งพ่อก็เคยนำรูปของพุดไปเผาทิ้ง เพราะว่ามีโทที่ไมเรียนหนังสือเอาแต่วาดรูป ทำให้พุดน้อยใจออกจากบ้านไป จนพัฒนาตามกลับมาได้

ละแวกบ้านใกล้เคียงกับบ้านของพลคือบ้านของ **กำนัน** ซึ่งมีลูกสาวสองคน คนโตชื่อ **วันแรม** เป็นสาวสมัยใหม่ แต่งตัวสวย มีจริตก้านทำให้พงษ์และพัฒหลงรักอย่างมาก ส่วนลูกสาวคนเล็กชื่อ **วันสว่าง** เป็นเด็กหัวๆ ไม่ค่อยยอมใคร แต่วันสว่างชอบพัฒมาก เพราะพัฒมักจะทำของใช้ได้เอง เช่นวิทยุ เรือ รถบังคับวิทยุ เป็นที่ชื่นชมของวันสว่างมาก และวันสว่างไม่ชอบพงษ์เลย เพราะรู้ว่าทำอะไรไม่เป็นดีแต่เรียนเก่งและแต่งตัวเหมือนพี่สาวของเธอ วันแรมชอบพงษ์มากกว่าพัฒเพราะว่าเท่กว่าและคงได้ไม่เฒ่าเพื่อนๆ

เวลาไปไหนมาไหนจึงไปกับพงษ์เสมอๆ และให้พงษ์ซื้อของราคาแพงๆ ให้เธอ ส่วนพัฒน์ในวันแรกก็มักจะหวานแสนห้าวเพื่อหลอกใช้ให้ทำงานประดิษฐ์ต่างๆ ส่งครูให้แทนเธอ เพราะรู้ว่าพัฒน์ทำเรื่องเหล่านี้เก่ง ทำให้วันสว่างไม่พอใจอยู่ลึกๆ ที่วันแรกมาหลอกใช้พัฒน์ และไม่พอใจพัฒน์ที่ยอมให้พี่สาวหลอกใช้ เพราะว่าลึกๆ แล้ววันสว่างแอบพัฒนาอยู่

พัฒน์ทำงานอยู่ระยะหนึ่งก็อยากเปิดตัวเอง โดยได้รับการสนับสนุนจากเฮียเจ้าของอู่ที่พัฒน์ทำงานด้วย เพราะว่าเห็นแก่ความขยันอุตสาหะของพัฒน์ก็อยากสนับสนุน พ่อไม่เห็นด้วยเพราะว่าเป็นอาชีพไม่มีเกียรติ แต่แม่และพุดจีบสนับสนุน แรกๆ นั้นพัฒน์ไม่มีคนเอาใจมาช่อมเลยเพราะว่าเป็นช่างใหม่และยังเด็กอยู่มาก ทำให้เงินไม่ค่อยพอใช้ แต่ก็ได้แม่หาอาหารมาให้ พัฒน์ซาบซึ้งแม่มากที่เป็นคนเดียวที่คอยอยู่เป็นกำลังใจให้เขาเสมอ แต่ด้วยความช่วยเหลือจากเฮียที่ทำงานที่ทำไม่ทันแบ่งมาให้พัฒน์ทำบ้าง ทำให้ชื่อเสียงของพัฒน์เป็นที่น่าเชื่อถือจากลูกค้าที่ละนิดๆ และเมื่อเวลาผ่านไปพัฒน์ก็มีชื่อเสียงทางการซ่อมรถมาก เพราะว่าคิดไม่แพงและซื่อสัตย์ ทำให้พัฒน์มีฐานะที่ดีขึ้น แต่ไม่มีใครรู้ มีแต่แม่ที่รู้ว่าพัฒน์รวย เพราะว่าพัฒน์บอกว่าที่ดินหลังอู่เป็นของเขาหมดแล้ว และเงินที่ส่งพินกับพุดจีบเรียนล้วนมาจากพัฒน์ทั้งสิ้น

ทางด้านพงษ์หลังจากที่เป็นเด็กนิสัยไม่ดี เพราะว่าพ่อรักและตามใจมาก ทำให้อายุได้อะไรก็ต้องได้ พงษ์สอบเข้ามหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ ได้ ทำให้พงษ์มาอยู่บ้านน้ำวรรณ ซึ่งตอนนี้พุดจีบก็มาอยู่ก่อนแล้ว เพราะว่ามาเรียนตัดเสื้อ การสอบเอ็นทรานซ์ได้ของพงษ์สร้างความภูมิใจให้กับพลมาก แม้จะไม่ได้เรียนเพื่อมารับราชการ แต่พลก็หวังลึกๆ ว่าพงษ์จะกลับมาเป็นที่พึ่งให้กับที่บ้านได้ แต่พลคิดผิด เพราะว่าแค่เรียนปีหนึ่งแต่พงษ์คบแต่เพื่อนเที่ยว ใช้เงินเกินตัวต้องขอเงินพลบ่อยๆ พลได้แต่บ่นแต่สุดท้ายก็คือตามใจ เมื่อพงษ์เงินไม่พอใช้ก็ขโมยของในบ้านน้ำวรรณไปขายเอาเงินมาเที่ยว เมื่อพลรู้ก็เริ่มผิดหวังในตัวพงษ์ เพราะว่าพงษ์ได้แต่ส่งจดหมายมาขอเงิน แต่ไม่เคยกลับบ้านมาหาพลเลย แม้ตอนพลป่วยพงษ์ก็ได้แต่ปากหวานว่าเป็นห่วง แต่ก็ไม่เคยมาหา มีแต่พัฒน์ที่เป็นธูระเรื่องโรงพยาบาลและพาไปหาหมอ ทำให้พลเริ่มมองพัฒน์ดีขึ้นและเริ่มเห็นว่าพัฒน์มีฐานะความเป็นอยู่ที่ดีมากกว่าที่เค้ายกคิดว่า เด็กอู่จะไร้อาาคตแต่พัฒนาให้พลเริ่มเปลี่ยนความคิด

พงษ์คิดเพื่อนกลุ่มรวยมาก จนเพื่อนๆ คิดไปเรียนต่อเมืองนอก พงษ์อยากไปบ้างแต่พลยืนยันว่าไม่มีเงินส่งแน่แล้ว พงษ์ได้รู้จักชวลิตที่มีลูกเป็นคนมีอิทธิพลชื่อ เชาวร์ ซึ่งสนใจในตัวพินรมากจากที่ได้เจอพินที่โรงพยาบาล จึงติดต่อมาที่ชวลิตว่าอยากได้มาเป็นเมียเก็บ ชวลิตเห็นพงษ์หิวเงินก็เลยจ้างบอกว่าจะมีเงินก้อนใหญ่ให้โดยที่ไม่รู้มาก่อนว่าเป็นน้องสาวของพงษ์ แต่พงษ์ซึ่งอยากได้เงินมากก็ไม่คิดว่าสิ่งที่เค้าคิดจะทำเป็นความผิดจึงหลอกพาพินรมย์ไปให้เชาวร์ชื่นใจ เชาวร์บอกว่าจะให้เงินทองทุกอย่างที่พินอยากได้ พินเสียใจมากทำให้เก็บตัวเงียบ แม่และพ่อเห็นความผิดปกติก็เลยถาม จนพินทนไม่ไหวเล่าให้ฟังว่าถูกเชาวร์ข่มขืน พ่อส่งสารน้องมากจึงไปตามพงษ์ว่ารู้จักชวลิตหรือไม่ เพราะว่าจะได้ไปเอาเรื่องที่หลอกพินไปให้ลูกข่มขืน แต่สิ่งที่พงษ์ตอบออกมาทำให้ทุกคนในบ้านช็อค พงษ์บอกว่าเขาเป็นคนที่หลอกพินไปให้เชาวร์เอง เพราะว่าพินจะได้ช่วยให้เค้ามีเงินไปเรียนต่อเมืองนอกด้วย และไม่เห็นเป็นเรื่องเสียหาย เพราะว่าพินก็จะสบายมีเงินมีทองใช้ตามที่อยากขอ และทุกคนก็จะได้พลอยสบายไปด้วย โดยที่ไม่ได้สำนึกเลยว่าสิ่งที่ทำกับน้องเป็นสิ่งผิด

พัฒนาพงษ์แทบปางตายด้วยความโกรธ จนพ่อสั่งให้พินหยุด พัฒน่อยใจที่อย่างไรเสียพ่อก็เข้าข้างลูกชายคนโปรดเสมอ ทุกคนในบ้านพยายามพูดว่าพงษ์ทำกับพินแบบนี้พลยังจะเข้าข้างอีกหรือ แต่สิ่งที่ทุกคนไม่คาดคิดก็คือ พ่อเอาไม้ตะพดตีพงษ์ไม่ยั้งพร้อมบอกว่า พ่อบอกว่าจะเป็นคนตีพงษ์ให้ตายคามือเอง เพราะว่าเขาตามใจพงษ์คนเดียวจนทำให้พงษ์มีจิตใจเหมือนไม่ใช่คนถึงทำกับน้องในไส้แบบนี้ได้ พลได้พงษ์ออกจากบ้าน แล้วพูดขอโทษพินที่พงษ์ทำกับพินแบบนี้ และขอโทษพินที่มองพินไม่ดี และขอโทษลูกๆ ทุกคนที่ลำเอียงรักพงษ์มากกว่าลูกๆ ทุกคนมาโดยตลอด ลูกๆ ทุกคนและสงัดใจมากที่พลคิดได้แล้ว

แต่ทุกคนมีวิถีชีวิตเป็นของตัวเอง พงษ์ก็ไปเมืองนอกสนใจแต่ก็ได้ข่าวว่าเสียชีวิตที่นั่นเพราะว่ามีเรื่องกับนักเลงเจ้าถิ่น พ่อกับแม่ก็ได้แต่ทำใจเพราะว่าพงษ์เลือกวิถีชีวิตของตัวเอง ส่วนลูกๆ คนอื่นๆ ได้ดิบดีได้ติดตามทางของแต่ละคนซึ่งทำให้พ่อแม่ภูมิใจมาก... พุดแต่งงานกับลูกชายน้าวรรณิและช่วยกันทำงานเก็บเงิน พุดก็ได้เรียนคณะจิตรกรรมจากการส่งเสริมของพ่อ พินรมย์ไปอยู่เมืองนอกโดยพินให้หน้าแก้วทำเรื่องให้เพื่อหลบจากอิทธิพลของเชาวร์... ส่วนพินมีลูเป็นของตัวเองและขยายกิจการใหญ่โต ด้วยความขยันมานะและชื่อสัตย์ต่อลูกค้าทำให้มีคนนิยมชมชอบนำรถมาซ่อมกับพินไม่ขาดสาย พินเป็นหลักให้กับครอบครัว แม้จะเหนื่อยแต่ก็มีกำลังใจที่ดีที่สุดอย่างวันสว่างที่อยู่เคียงข้างเสมอมาและตลอดไป.

หนังสือเล่มนี้สะท้อนให้เห็นชีวิตของคนแต่ละคนที่มีวิถีชีวิตแตกต่างกันไป... แล้วแต่ว่าคนๆ นั้นจะเลือกเดินเส้นทางไหน พงษ์ พุด พัทธ พร และพิณ พี่น้อง 5 คนที่มีเส้นทางเดินไม่เหมือนกันเลยสักทางเดียว ต้นทุนของแต่ละคนอาจมีไม่เท่ากัน คนที่มีต้นทุนชีวิตมามากที่สุด ก็ไม่ได้หมายความว่าประสบความสำเร็จมากที่สุดเสมอไป เพราะว่ายังมีอีกปัจจัยหนึ่งที่เป็นตัวแปรให้ชีวิตของคนเราเปลี่ยนได้... นั่นก็คือ

คุณธรรม

พงษ์มีต้นทุนชีวิตที่สูงสุดแต่คุณธรรมต่ำสุด ชีวิตจึงตกต่ำถึงขีดสุดเช่นกัน ในขณะที่พัธมีต้นทุนชีวิตต่ำสุด พ่อไม่รัก ไม่ได้เรียน หัวไม่ดี ทำงานเป็นเด็กอยู่หาเลี้ยงตัวเองทุกอย่าง แต่ด้วยมีคุณธรรมประจำใจ ที่มีมานะบากบั่น ยึดมั่นการทำแต่สิ่งที่ดีๆ ซื่อสัตย์ สุดท้ายก็ทำให้ชีวิตเจริญรุ่งเรืองขึ้นเรื่อยๆ เป็นต้น

สิ่งเหล่านี้ล้วนแสดงให้เห็นว่า... ชีวิตของคนเราจะเป็นอย่างไรก็ได้ จะดีก็ได้ จะเลวก็ได้ ทุกอย่างอยู่ที่ใจของเราว่าจะไขว่คว้าสิ่งใดให้ได้มา เราเลือกได้... อ่านหนังสือเล่มนี้จบแล้วลองสะท้อนย้อนดูตัวเองสิคะ ว่า..ทุกวันนี้เราเลือกเส้นทางชีวิตแบบใดอยู่? ถูกต้องแล้ว-ดีแล้วใช่หรือไม่? ลองตอบตัวเองดูนะคะ.